

A punt per al 2017

Disset personalitats reflexionen sobre les perspectives del nou any

Pressupostos i lluita contra les desigualtats

L'entrega per part del vicepresident d'un *pen drive* amb els pressupostos a la presidència del Parlament, s'ha convertit en la imatge anual que resumeix els bons propòsits del govern per al 2017. Pressupostos que, normalment, reflecteixen les necessitats socials que pateix el nostre país tot i que l'economia, diuen, va bé.

Si l'economia creix, una part d'aquest creixement ha d'anar a les persones més vulnerables de la societat. Valorem positivament l'augment en la partida dedicada a polítiques socials que serà de 1.170M€, però volem que aquests recursos tinguin un impacte directe sobre les persones.

No és necessàriament rellevant que hi hagi mil milions més, si aquests recursos s'escapen dels programes socials dirigits a millorar la situació de les persones més vulnerables. Els nous pressupostos, com els vells i com els futurs, haurien de ser una eina per reduir les desigualtats, per a redistribuir la riquesa, per garantir una societat més justa.

Portem 37 mesos de suposat creixement econòmic i creiem que calen polítiques redistributives perquè aquest creixement no generi més desigualtat. Per anticipar-nos a les desigualtats que genera un sistema econòmic de creixement com l'actual, s'ha d'actuar sobre les polítiques redistributives, com l'ocupació o l'habitatge.

Primer: en un context de creixement econòmic sembla lògic i just demanar una ocupació de qualitat. L'ocupació és la primera política social i la que pot evitar futures exclusions. Les xifres, malauradament són fredes, però reflecteixen una realitat: 311.000 desocupats de llarga durada, 102.000 llars sense ingressos i 171.000 llars amb tots els membres a l'atur que hi ha al nostre país. Hem de prioritzar la minimitzar l'escletxa salarial entre dones i homes, l'atur juvenil, l'atur en la població major de 55 anys, la precarietat laboral i l'atur de llarga durada.

Segon: també cal seguir prioritzant l'ampliació de pare d'habitatges de lloguer

Oriol Illa

President de la Taula del Tercer Sector Social

social al nostre país. Continuem estant a la cua de l'Eurozona en pare d'habitatge social i assequible i a dia d'avui encara es produeixen 43 llançaments diaris.

La manca d'habitatge contrasta amb l'existència d'habitatge buit. Els grans tenidors han reconegut l'existència d'uns 48.000 pisos buits a Catalunya, que en el cas de mobilitzar-se ajudarien a complir amb aquest objectiu.

Un parc d'habitatge social no s'improvisa. No és un problema que es pugui resoldre ni en un any ni en una legislatura, per tant necessitem que la suma de diferents polítiques, i la rehabilitació dels habitatges és una més, pugui contribuir a augmentar-lo. No hi haurà sortida de la crisi sense habitatge social.

Els reptes per aquest 2017 són molts i complexos, però els entitats socials del país volem ser partícips dels reptes socials que té Catalunya a dia d'avui. Un Tercer Sector Social fort i reconegut permetrà construir una Catalunya més cohesionada i amb més justícia social.

Un any de consolidació

El 2017 arriba ben carregat d'il·lusions, incerteses i nous projectes individuals i col·lectius. Com sempre que toca canviar el dígit del calendari, fem balanç i plantejem hipòtesis sobre els escenaris que haurem d'afrontar.

El sector de la recerca a Catalunya gaudeix d'uns bons fonaments, una bona estratègia i un suport continuat des de fa més de 15 anys. L'any 2016 ha posat de manifest fites significatives quant a descobriments científics o ajuts competitius aconseguits, noves iniciatives (Barcelona Institute of Science and Technology, BIST) o la consolidació d'infraestructures existents (Barcelona Supercomputer Center, BSC).

Aquesta tendència seguirà durant l'any 2017, i veurem noves troballes científiques i l'aparició de més *spin-off* des dels centres de recerca, les universitats i els hospitals.

Cal, però, garantir-ne els ingredients: un finançament que el 2017 hauria de créixer per a tots ells i un entorn legislatiu que faciliti i afavoreixi la recerca i la innovació.

Montserrat Vendrell

General partner d'Alta Life Sciences

Els darrers dos anys hem assolit xifres rècord pel que fa a nombre d'empreses de base tecnològica que han aixecat finançament, nacional i internacional. L'any 2017 de ben segur serà un any on aquesta tendència es consolidarà, amb un nombre creixent de fons disponibles, i molt probablement podrem assistir a una història d'èxit en el camp de les ciències de la vida.

L'evolució de les noves tecnologies (tecnologies d'informació, intel·ligència artificial, robòtica, nanotecnologia) com també del seu grau d'adopció entre les noves generacions, seguirà transformant de manera imparable sectors tradicionals, com per exemple el camp de la salut. L'accés, l'ús i la disponibilitat de les dades generades serà clau i haurem d'avançar en l'àmbit legislatiu i ètic per permetre'n la seva plena implantació.

Finalment, Barcelona té la possibilitat, el 2017, de consolidar-se com un dels *hubs* tecnològics i d'innovació europeus. La confluència de factors com una bona producció científica, una reputació global en l'àmbit de les tecnologies mòbils i digitals i un entorn i clima envorjables fan de Barcelona un imant per al talent emprenedor.

Iniciatives com la de Barcelona Tech City, que han repoblat part de l'edifici de Palau de Mar amb emprenedors, no faran més que créixer l'any vinent i són una oportunitat única per construir de baix a dalt el relat de la ciutat que volem els 20 anys vinents.

Catarsi necessària

Estem avançant en la sensibilització i som ben a prop d'aconseguir una racionalització d'horaris i de la jornada laboral. Aquest canvi és absolutament necessari perquè els nostres cossos processin millor els recursos naturals del sol, rendim més i millor a la feina, reduïm el cansament i, consegüentment els accidents que se'n deriven, així com per obtenir un millor rendiment acadèmic dels estudiants.

La tornada al nostre fus horari, llevar-nos amb el sol, és el millor punt d'arrencada perquè tota la resta es posi com cal: horaris d'escola, dels àpats, del *prime time* a la televisió, etc. Greenwich pot significar la catsari que necessitem per canviar la resta, posar fi a l'esmorzar de mig matí i fomentar la pausa breu al migdia. No hi ha dubte que tots els canvis demanaran conscienciació i insistència, perquè si no actuem conjuntament el fluid continuarà líquid.

A Catalunya, els canvis es van començar a accelerar el 10 de març del 2016 quan va quedar constituïda la ponència sobre la llei de la

reforma horària. La llei va originar la creació de les meses quadrangulars que apleguen representants de l'administració, sindicats, empreses, les famílies i les entitats culturals per aprofundir el

tema, discutir-ne els obstacles i trobar solucions.

Funciona! Amb aquesta iniciativa, Catalunya lidera el canvi i s'avança a la proposta anunciada per la ministra d'Ocupació al desembre. En aquests moments, tots els implicats estem preparant el Moment Zero, el dia que, continuant amb el símil del fluid no newtonià, marcarà el punt en què tots plegats colpegem el problema i aconseguim, realment, que se solidifiqui.

En les meses quadrangulars estem escoltant les primeres experiències pilot d'empreses que han començat a posar en marxa iniciatives de racionalització horària. Després d'aplicar mesures concretes s'aconsegueixen efectes més enllà de les persones que les han implementades: com la reducció de CO₂ per un inferior consum de benzina i per menys quilòmetres recorreguts; menys hores de reunions i desplaçaments, l'oferiment de fruita a l'oficina per minimitzar les pauses de mig matí, etcètera.

Convé alertar que integrar feina i família és quelcom més que una normativa o una legislació. Depèn de molts aspectes externs, però sobretot de la nostra capacitat per viure la nostra vida. Si no tenim clares les nostres prioritats i la nostra voluntat ferma, encara que les circumstàncies canviïn, nosaltres continuarem igual.

Ens cal un líder amb poder i molts líders empresarials, familiars i socials que facin aquests microcanvis i esdevinguin referents de la millor gestió del temps: més productiva, saludable i sostenible.

Núria Chinchilla

Professora de l'IESE